Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26557
Copyright: Admont, Benediktinerstift

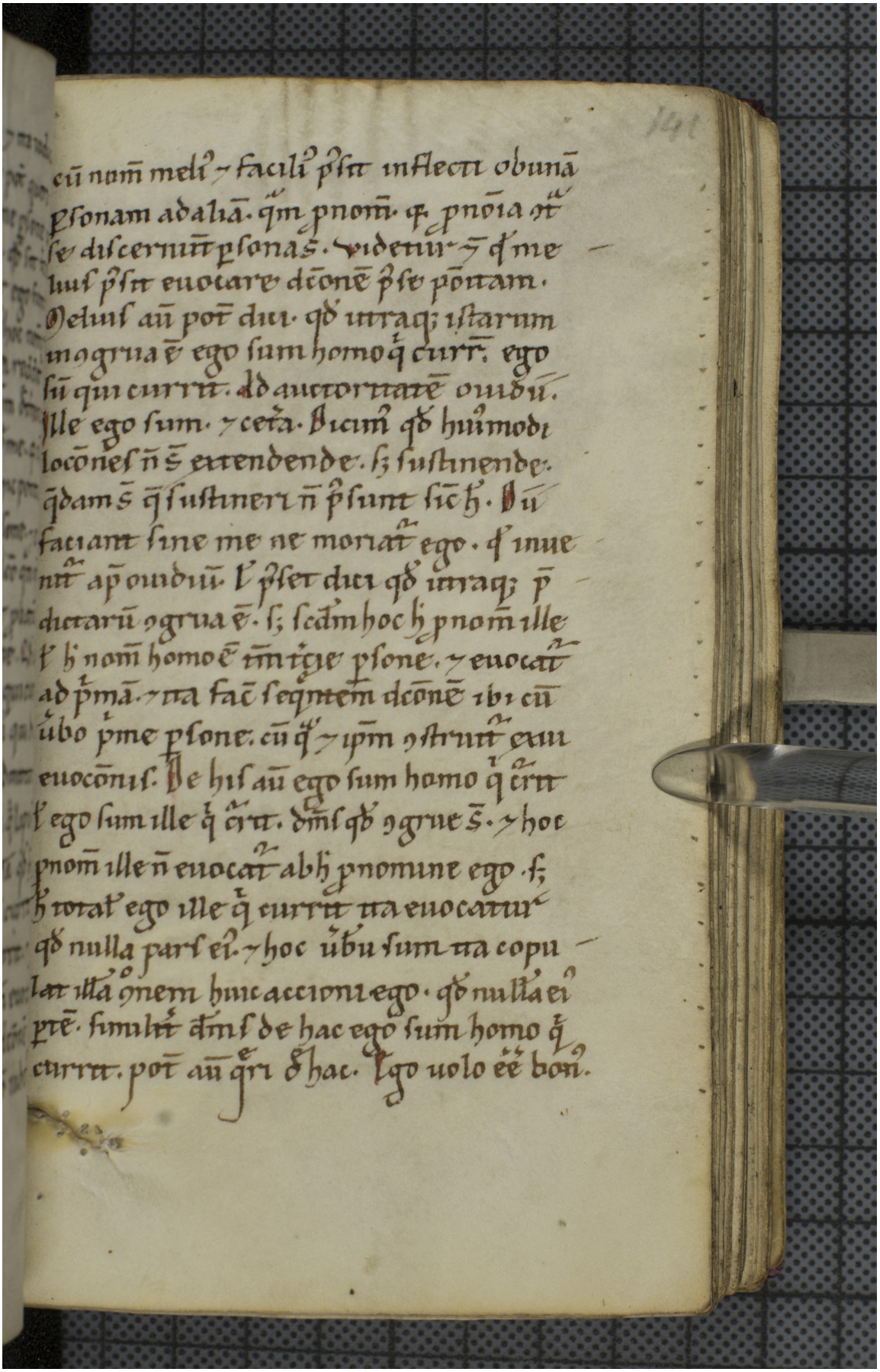

cū nom̄ meli⁹ ⁊ facili⁹ p̄ſit inflecti o bunā
p̄ſonam ad alia. q̄m p̄nom̄. q. p̄nōia ꝗ
ſe discernit p̄ſonas. videtur ⁊ q̄ me
lius p̄ſit euocare dēonē p̄ſe p̄ōtam.
Oelius aū pot̄ dici. q̄d utraq; istarum
m̄ gratia ego sum homo q̄ curr̄. ego
sū qui curritur. ad auctoritatē ouidii.
Ille ego sum. ⁊ cetera. Dicim̄ q̄d huiūmodi
locōes n̄ s̄ extendende. s; sustinende.
q̄dam s̄ q̄ sustineri n̄ p̄sunt sic h̄. Du
faciant sine me ne moriat̄ ego. q̄ inue
nit̄ ap̄ ouidiū. l̄ p̄set dici q̄d utraq; p̄
dictarū gratia. s; scd̄m hoc h̄ p̄nom̄ ille
l̄ h̄ nom̄ homo ē tm̄ tēpe p̄sone. ⁊ euocat̄
ad p̄mā. ⁊ ita fac̄ sequtem dēonē ibi cū
ūbo p̄me p̄sone. cū q̄ ⁊ ipm̄ gestrunt̄ eam
euocōnis. De his aū ego sum homo q̄ ēr̄
l̄ ego sum ille q̄ ēr̄. dm̄s q̄d gratie s̄. ⁊ hoc
p̄nom̄ ille n̄ euocat̄ ab h̄ p̄nomine ego. s;
h̄ tota ego ille q̄ curritur ita euocatur
q̄d nulla pars ei. ⁊ hoc ūbum sum ita copu
lat illa ōnem huic accioni ego. q̄d nulla ei
p̄tē. simulat̄ d̄m̄s de hac ego sum homo q̄
curritur. pot̄ aū ēri d̄ hac. Ego uolo ēē bon.